

Terugkijken op Leiden

De organiserende textielverenigingen, samenwerkend in STIDOC, mochten tijdens het Textiel Festival ruim 7800 bezoekers ontvangen in de Pieterskerk in Leiden. Het publiek was enthousiast en keek vaak vol verwondering om zich heen.

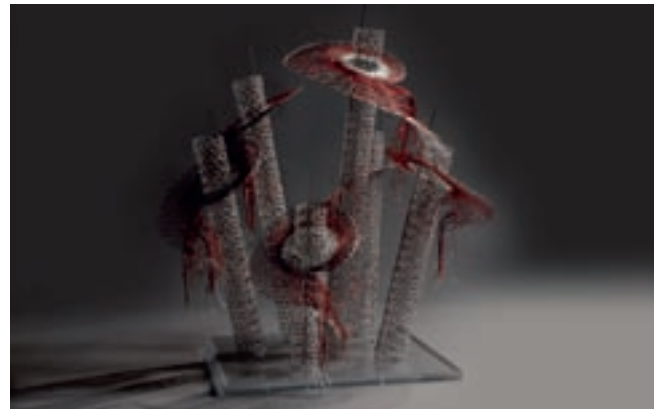
Bij gesprekken met bezoekers in de LOKK-expositie werd regelmatig de vraag gesteld: 'Hoe komt het dat de kleuren van de kantwerken een éénheid vormen, is dat toevallig?' Om tot een harmonische expositie te komen zijn er van tevoren afspraken gemaakt met de kantkunstenaars over de kleuren. Ook een bezoek aan de kerk in de ontwerpfase was een goede inspiratiebron. Het thema 'Sporen' voor het hele Textiel Festival stond al vast. Mede door de inzet van deze kantkunstenaars heeft de LOKK zich van haar goede kant laten zien. Hartelijke dank en een applaus voor jullie! We tonen met trots nu al deze werkstukken in de Kantbrief.

José Besters-Uilenbroek, 'Sporen'

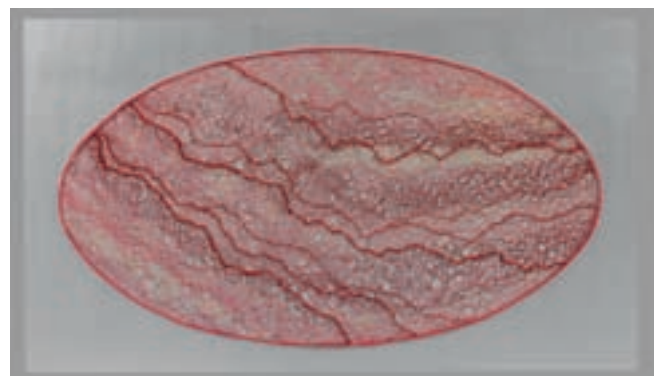
In dit kunstwerk is duidelijk de maker ervan te herkennen. De kant, gedragen door sierlijke plexiglas vormen, geeft aan dit object een bijzondere uitstraling. Zijn de kleine bollen zaden die wegspringen of laten zij een spoor na op de weg naar het einde? De bezoeker mocht zelf bedenken wat het zou kunnen zijn.

Marlieke van Bommel, 'Rising Traces'

Sporen die in de kerk te vinden zijn in de vorm van de pilaren. Sporen van paddestoelen die onder de hoed verstopt liggen. Uitwaaiende sporen na de ontploffing van 1807, waarbij glas-in-loodramen sneuvelden.

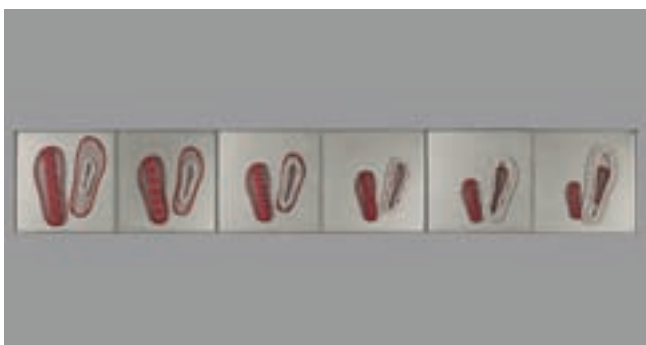
Ada van den Boogert, 'Infrarood'

Dit spoor werd gevonden in het heelal. Een infrarode afbeelding van anderhalf miljoen sterrenstelsels in het universum werd op een subtiele wijze omgezet in een prachtig stuk uitgevoerd in vrij kloswerk.

Nel Butter-Mosk, 'Steps in Time'

Na het bezoek aan de Pieterskerk was Nel gefascineerd door de grafstenen. Vooral de knekelgraven spraken tot haar verbeelding. Hoe ontelbaar veel voeten hebben in deze prachtige kerk door de eeuwen heen over de graven gelopen?

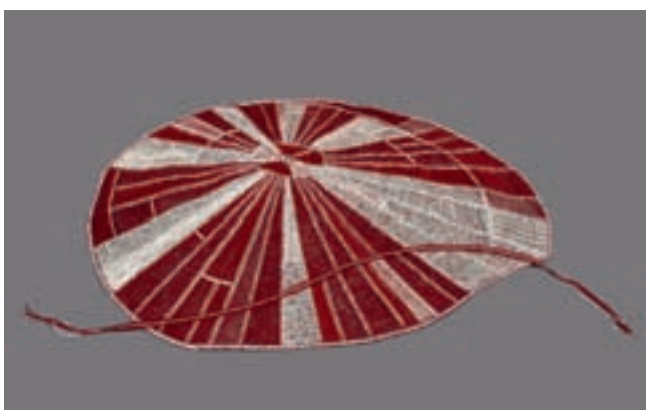
Truus Buijs-van Dongen, 'Einde Spoor'

Tastbare of ontastbare tekens verwijzen naar iets wat voorbij is. Bij scouting wordt een speurtocht uitgezet met tekens en symbolen. Een cirkel met een stip erin is het laatste teken: Einde spoor. Soms wordt dit symbool geplaatst op een rouwkaart. Overleden dierbaren, de grafzerken van de kerk en het teken 'einde spoor' waren voor Truus haar inspiratie bron

Riet Delescen-van Rijswijk, 'Il-y-avait une fois un lac...'

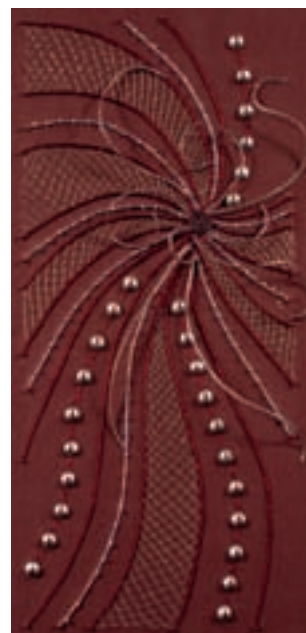
In Zuid Frankrijk werd in 1247 een meer drooggelegd. Er werden slotjes gegraven naar het middelpunt van het

meer. Hiertussen ontstonden smalle percelen grond waarop de boeren hun gewassen konden verbouwen. Vanaf een nabij gelegen heuvel zijn deze wonderlijke sporen in het landschap te zien.

Thea de Roode-van den Heiligenberg, 'Buitensporig'

Een bloem waarvan uit het midden de zaden of sporen weggeslingerd worden. De titel van dit werk is ontleend aan het feit dat alle delen hun sporen vanuit het hart naar buiten richten. Het werk is direct op stof geklost en de paren zijn ingehaakt in de stof.

Lidwien Roording, 'Traces laissées'

De ramen met namen, een project van de kerk om de restauratie te steunen, waren de inspiratie voor dit werk van Lidwien. De namen in de ramen laten sporen na in de kerk, de kantkunstenaar laat een spoor na door middel van haar werk in deze expositie.

Gerda Smallenbroek, 'Kantspoor'

In dit werk heeft Gerda vage afdrucken van kant aan-gebracht in de opening tussen twee gekloste tule stroken. Zoals vele sporen, soms duidelijk soms vaag in de kerk aanwezig, verwijzen naar restanten van iets dat er ooit was.

Bets van Zeijl-Streef, 'Ontzet'

In Kantbrief-1 van 2010 heeft Bets al een toelichting gegeven op dit mooie kunstwerk. Met haar werk, geplaatst in en om een relikwiekastje, geeft zij een eerbetoon aan de sporen uit het verleden. Het wijst tegelijkertijd naar het altijd aanwezige verlangen om een vrij mens te zijn.

Tineke Roelofs, 'Kringloop'

Het thema 'Sporen' wordt hier samengevat in de cyclus die planten doormaken. Van zaad naar plant, naar bloem en weer naar zaad. De mooi gevormde zaden van de springbalsemien maakten diepe indruk op vele bezoekers.

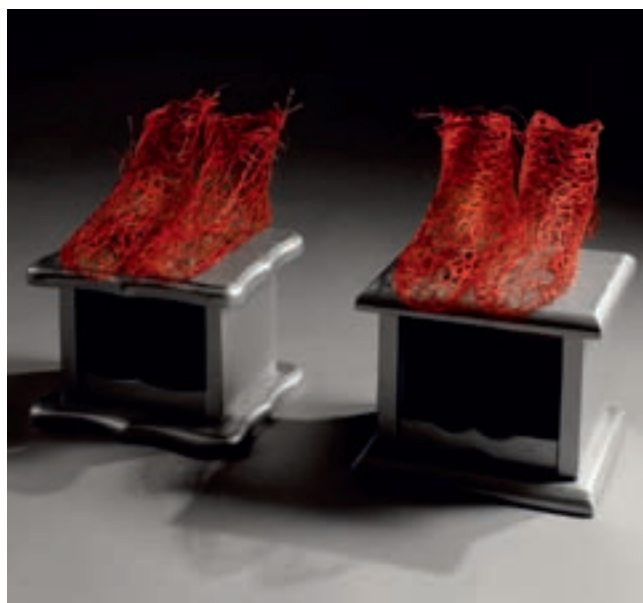
Mariet Visser-Bokkers, 'Ontspoord'

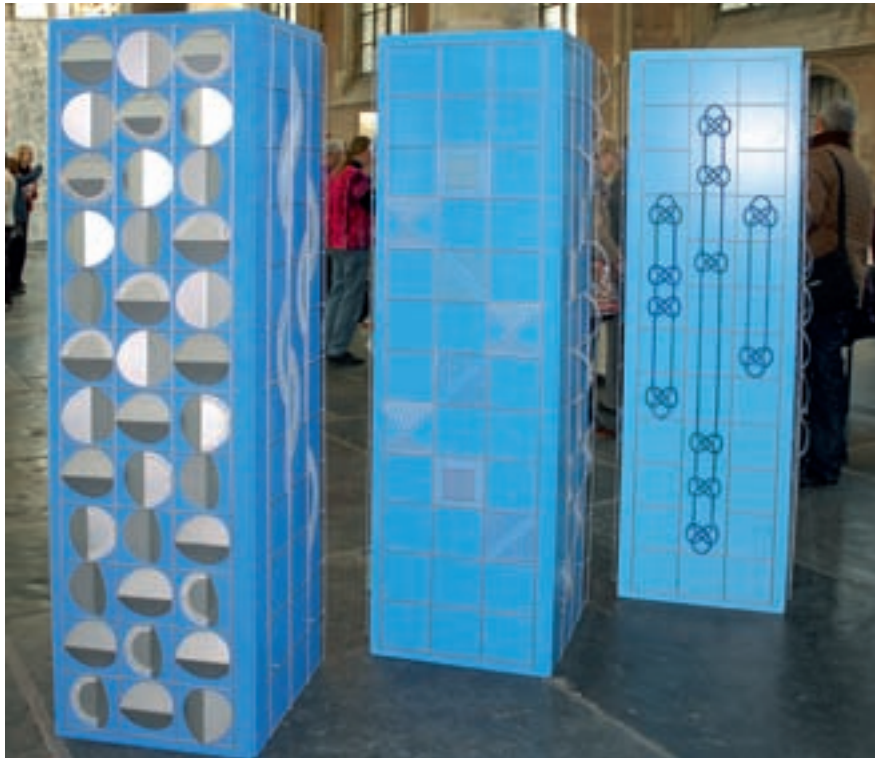

Veel sporen zijn er te vinden: om ons heen, in de natuur, in het verleden en voor de toekomst. Soms vinden er ook ontsporingen plaats, het geheel valt uiteen, maar komt later weer op een goed spoor.

Margreet van der Velden-Heijs, 'Fireproof'

Stoven met gloeiende kooltjes werden vroeger in de kerk gebruikt om de voeten te verwarmen. Voeten van verschillende personen; elke voet is uniek. Ze laten elk een eigen spoor na, een eigen voetafdruk.

De 3 Zuilen

Wanneer u tijdens het Textiel Festival de Pieterskerk binnen kwam, dan is het haast onmogelijk dat u 'De 3 Zuilen' heeft gemist. Even voorbij de kassa aan de rechterkant stond u al gauw oog in oog met die blauwe pilaren.

'Kant aan alle kanten'

Met dit motto ging kantkunstenaar José Besters-Uilenbroek in het voorjaar van 2009 aan het werk met de bestuursleden van de LOKK en de Stichting Cultureel Erfgoed LOKK. Onder haar bezielende leiding verdiepte de groep zich in geometrische vormen, kleurstellingen en de mogelijkheden van ijzeren raamwerken om het werkstuk

op te monteren. Er moesten ontwerpen gemaakt worden die bestonden uit stroken, cirkels, vierkanten of afgeleiden hiervan. Er werd gezocht, geprobeerd en getekend. De groep bestond uit Dieuwke van Bentum, José Besters, Tiny Bruins, Anneke Doorenspleet, Tony de Kaper, Albertje Koekoek, Yvonne Krijgsman, An Specken, Geeske Stojanovic, Maria Toet en Hanneke Troost.

Het plan

Afspraken werden gemaakt over kleur en vorm. De eerste zuil kreeg de kleuren groen, paars en blauw. In deze kleuren werd kantwerk in stroken gemaakt. Op de tweede zuil was het kantwerk vierkant of driehoekig. De kleuren waren hier wit met accenten van groen, paars en blauw. Voor de derde zuil waren de kleuren wit, zwart en zilver. De vormen waren cirkels en bogen.

De uitvoering

De ontwerpen werden omgezet in kant; elf panelen in kloskant en één in Lierse kant. Intussen moest er nagedacht worden hoe de werkstukken op de ijzeren raamwerken bevestigd konden worden. José was niet alleen onze begeleider in moeilijke tijden, zij hield zich ook bezig met de constructie van de zuilen. Ze zorgde voor de harmonische achtergrondkleuren en bedacht de demontabele zuilengroep. Voor de uitvoering werd ze bijgestaan door haar echtgenoot Co. Gaande het proces wist José ieder van de groep te stimuleren en te overtuigen dat alle stukken uniek en waardevol zouden worden. En uiteindelijk ontstond er iets moois: 'De 3 Zuilen'.

De 3 Zuilen, van de andere kant gezien